Avaluació global i formativa del procés d'aprenentatge de cada alumne/a

L'avaluació dels continguts d'un aprenentatge no només s'ha de fer en forma sumativa (o finalista), i de forma inicial (saber el punt de partida. Cal que s'exerceixi a fons l'avaluació del procés educatiu i instructiu, i es faci des de la concepció d'una avaluació de caire formatiu, és a dir, que pugui orientar als alumnes en primer lloc, però també als docents (ells mateixos) i a les famílies, sobre el detall d'allò que no va –o potser no anirà– prou bé i allò altre que sí funciona i que és un potencial que, potser fins i tot, podria optimitzar-se més.
Perquè aquesta funció pròpia de l'avaluació formativa s'exerceixi a fons, i amb òptimes competències professionals, serà necessari que els equips docents puguin disposar d'espais de reunió regular i comptin amb el conjunt d'indicadors precisos que els permetin exercir una tasca el més preventiva possible en els tres àmbits de l'orientació, assessorats per l'orientador/a educatiu i la pròpia CAD si resulta necessari.

En definitiva, l'avaluació formativa és l'avaluació educativa en estat pur, o sigui, la que ens permet precisar el què, el com i el per què d'unes competències curriculars, generals i concretes d'un alumne/a o d'un grup en un moment determinat; el què, el com i el per què cal intervenir pedagògicament i en quin sentit; i el què, el com i el per què dels resultats que se n'obtenen. Dit d'una altra manera: l'avaluació formativa és la vigilància educativa permanent que actua al llarg del procés d'aprenentatge d'una alumna o alumne o d'un grup; és aquella avaluació permanent i mai acabada, d'aquí que la seva funció estigui tan íntimament lligada al concepte d'una orientació educativa que, com ella, s'exerceix durant tot el procés escolar i que també fóra escaient es perllongués al llarg de tota la vida.
Perquè aquesta avaluació formativa, duta a terme per part de tots els agents educatius i coordinada en el si dels propis equips docents, es posi al servei de l'orientació global de l'alumnat o del grup classe, al seu torn ha d'exercir-se curricularment de forma global, és a dir, cada matèria curricular no pot actuar de forma aïllada i només perseguint assolir aquelles competències pròpies de l'àrea disciplinar corresponent. Al contrari, cal assumir i exercir una concepció competencial del currículum que vol dir que cada àrea, cada matèria, cada assignatura, no té sentit només per ella mateixa sinó en funció d'un projecte global comú en interacció.